

Aldia itzalaz erditu zenekoa

IÑAKI MURUA
BERTSOLARIA

Ustekabeen edo... urte hasiera honetan bi mila milioitik gorako irabaziak izan omen ditu Iberdrolak, baina ez omen dago txapliguak, altxafuegoak, etxaferuak... edo dena delakoak zerruetara botatzeko egoeran, izan ere, iazaldi berean baino %27 gutxiago irabazi omen du. Atalen batek ez du uste adinako errentagarritasunik, edo zergetan gehitxo ordaindu dute? Helburua iazko irabaziak ontzea izango zen eta guretzat ametsetako kopuruak (argi esateko, amestu ere ezin ditugunak) badira ere, seguru asko bazkideek eta akziodunek gutxi dela iritziko diotela; ez hori bakarrik, galdu egin dutela! Nekazaritza munduan, lurra emandakoa zaindiz dabilentzat eta beste askorentzat, galtzea ez da uste adina irabazi ez izatea. Galtzea galtzea da eta kitto!

Lehengo plaentxiarrarena: “–Zer moduz fabrikari, hasi al zarete burua altxatzen? –Baa, baziak xoxe hobetzen, torloju bakoitzarekin xentimo bat galtzen diagu, baina asko eginaren puruan, zerbait irabazi!”.

Badakit, zuekin batera bizi izan nuelako, itzalaldia benetan gertatu zela, baina nik ulertzeko moduan ez dut azalpenik irakurri ez entzun, galdu egin omen dira hamabost gigawatt argindar bost segundo eskasean. Itzalak argitu behar dituen, has dadila gu haurtzaroan bezala, “*San Antonio, bila-bila, bilatzen lagundu, bestela limosnarik ez dizut emango*”.

Bada ondorioztatu duenik energia berri-erregeneratzaileak ez direla gertatu denaren arriskua saihesteko lagunik onenak eta beste goi tentsioko linea bat edo gehiago eraiki beharra dagoela, horrelakorik gerta ez dadin. Energia nuklearra gaue-rik goizera energia berde bataiatu dute. Lehen, hainbeste arrisku zuelako, aurka bortitza bataiatu genuen, baina... Zein energia mota ote da errentagarriena enpresa hauentzat? Lurtarrontzat arrisku-etsuena? Hurrengo aldiak itzala argitu eta ulertzekotan utzi beharko dut!

Ondoko berria, berriz, noiz eta maiz-erregeneratzaile 1ean *Berria*-n irakurri nuen: azken sei urteetan, enpresetako kontseilarien soldatak, batez beste, %50 igo omen dira eta langileenak epealdi berean %0,9. Azterketa hori egin duen Oxfam nazioarteko erakundeak 35 herrialde eta bi mila enpresa baino gehiagoko datuak arakatu omen ditu. Egia ote da? Eta zenbateko soldata dute bada kontseilari horiek? Hauxe: 2024an, batez beste, 3,8 milioi euro. Ahuntzaren gauerdiko ez-utla! Kontseilari askoren kasuan, gainera, soldata baino saria deituta aproposago...

Argirik gabe itzalik ez, eta nago itzal-aldiak berekin ekarriko ote duen are eta goi tentsioko eztabaida gehiago, linea gehiago eraiki premia azpimarratuz, nekazarien lurra negozio iturri gisara baliatzeko. Zergak ordaintzea gure kontu, baina xoxak Iberdrola, REE eta abarren kontseilarien esku. ●

Bihotzeko pitzadurak

CASTILLO SUÁREZ
IDAZLEA

Oliver Laxe-k esan zidan behin en-patiari eustea dela zuzenena bizi-tza honetan. Zauritutako jendeak hunkitzen duela, eta jakin-min handia so-rrarazten diola; eta hori dela, hain zuzen ere, gehien gustatzen zaion gauzetako bat: bere buruari galdetzea zergatik hun-kitu duen horri buruz, pertsona horiek psikologikoki eta espiritualki aztertzea, haien zauriak aztertzea. Jende hautsiak erakartzen zuela aitortu zidan, bihotzeko pitzaduretatik argia pasatzen delako eta polita delako haien baitan sortzen den

eztabaida. Kontatu zidan Parisen jaio zela, gurasoak Galiziatik joan zirelako hara, eta ikasturte batean eskolaz alda-tu zutela, eskola espainiar batera, eta ez zuenez ezer ulertzen izugarri sufritu zuela. Frantzia etorkina zela eta Gali-zian frantsesa. Federico García Lorca zen eskolaren izena, deigarria egin zitzaidan izena. Ankerra da bizitza batzuetan. Su-fritu ez dezagun nahi dute maite gaituz-tenek, baina haien erabakiekin min ema-ten digute usu. Izan ere, minez daudenek ingurukoak zauritzen dituzte maiz. ●